

Sjednica odjela 5. veljače 2018.

1. Izricanje zaštitne mjere zabrane približavanja (čl. 13. ZZNO/09) te zaštitne mjere zabrane uhođenja ili uznemiravanja (čl. 14. ZZNO/09) u odnosu na čl. 13. st. 1. toč. 2. ZZNO/17 (zaštitna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja u obitelji)

U odnosu na prekršaje nasilja u obitelji počinjene prije 1. siječnja 2018. sud može počinitelju prekršaja izreći zaštitne mjere propisane Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 137/09. 14/10. i 60/10.) odnosno i više takvih mjera ukoliko te zaštitne mjere prema svojem sadržaju odgovaraju zaštitnim mjerama propisanim Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“ broj 70/17.)“, uz pojašnjenje da:

- za prekršaje obiteljskog nasilja koji su počinjeni nakon stupanja na snagu „novog“ Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 70/17.), dakle nakon 1. siječnja 2018., sud može počinitelju prekršaja izreći zaštitne mjere iz „novog“ Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji,
- za prekršaje obiteljskog nasilja koji su počinjeni prije stupanja na snagu „novog“ Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine broj“, broj 70/17.), dakle prije 1. siječnja 2018., a još uvijek su u tijeku, sud u pogledu zaštitnih mjera, primjenjuje „stari“ Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 137/09., 14/10. i 60/10.), a kako je to definirano u naprijed navedenom pravnom shvaćanju.

Sjednica odjela 13. lipnja 2018.

1. Pojam zajedničkog kućanstva prema ZZNO/17

Nakon rasprave prisutni suci su mišljenja da je pojam „zajedničko kućanstvo“ činjenično pitanje koje ovisi o brojnim okolnostima, da je definicija navedenog pojma sadržana u nekim drugim zakonima i da je prilagođena potrebama tog pravnog područja (npr. Zakon o zdravstvenom osiguranju) te da ipak ne bi trebalo pojam tumačiti preširoko - pa tako npr. studenti koji dijele stan tijekom studija ne bi činili zajedničko kućanstvo.

2. Primjena članka 12. stavka 4. ZZNO/17 u predmetima koji su pravomoćno dovršeni prema odredbama ZZNO/09

Nakon rasprave, svi prisutni suci Odjela su mišljenja da nema mjesta primjeni čl. 12. st. 4. ZZNO/17 u predmetima koji su pravomoćno dovršeni prema odredbama ZZNO/09.

Sjednica odjela 25. rujna 2018.

1. Utvrđivanje dužine trajanja izvanbračne zajednice i zajedničkog kućanstva prema ZZNO/17

Dužina trajanja izvanbračne zajednice i zajedničko kućanstvo u odnosu na prekršaje iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji je činjenično pitanje koje je potrebno utvrđivati od konkretnog slučaja do slučaja.

2. Je li odredba čl. 12. st. 2. ZZNO/17, koja propisuje mogućnost samostalnog izricanja zaštitne mjere bez kazne ili druge sankcije, u suprotnosti s Prekršajnim zakonom?

Članak 12. st. 2. ZZNO/17 u koliziji je s Prekršajnim zakonom u odnosu na zaštitnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti, tako da se, na temelju čl. 53. Prekršajnog zakona u svezi čl. 257. istog Zakona, zaštitna mjera iz čl. 12. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji „obvezno liječenje od ovisnosti“ može izreći samo uz novčanu kaznu, kaznu zatvora, kaznu maloljetničkog zatvora i uvjetnu osudu, dok se ostale zaštitne mjere iz tog Zakona mogu izreći i samostalno.

3. Može li se zaštitna mjera iz čl. 16. i čl. 17. ZZNO/17 izvršiti prije pravomoćnosti presude?

Zaštitna mjera iz čl. 16. ZZNO/17 (zabrana približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve) i zaštitna mjera iz čl. 17. ZZNO/17 (udaljenje iz zajedničkog kućanstva) mogu se izvršiti tek nakon pravomoćnosti odluke kojom su iste izrečene.

4. Pravilna primjena čl. 225. st. 3. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 130/11., 74/13., 69/17. i 46/18.) u odnosu na odluku o kazni

Za prekršaj iz čl. 225. st. 3. Zakona o strancima, kojim je propisano kumulativno izricanje kazne zatvora u trajanju do 60 dana i novčane kazne u iznosu od 23.000,00 kuna, za svakog potpomognutog stranca fizičkoj osobi koja pomaže ili pokušava pomoći strancu u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (čl. 43. Zakona o strancima), primjenjuje se Prekršajni zakon kojim je propisano da se kazna zatvora može izreći samo kao stroža kazna (čl. 31. st. 3. Prekršajnog zakona), ne i kumulativno s novčanom kaznom (čl. 31. st. 1. Prekršajnog zakona), a novčana kazna fizičkoj osobi ne može se izreći u iznosu većem od 50.000,00 kuna (čl. 33. st. 3. Prekršajnog zakona).

5. Primjena čl. 32. st. 1. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima („Narodne novine“, br. 117/03., 71/06., 43/09., 34/11. i 68/12.)

Za prekršaje propisane Zakonom o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima zaštitne mjere iz članka 32. istog Zakona mogu se izreći samo uz novčanu kaznu i kaznu zatvora, ne mogu se izreći uz odgojnu mjeru i mjeru upozorenja.

6. Primjena čl. 34.a Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima („Narodne novine“, br. 117/03., 71/06., 43/09., 34/11. i 68/12.)

Preventivna mjera iz čl. 34.a Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima može se izreći na temelju jednog događaja samo jednokratno. Višekratno sud može svoju odluku temeljiti na istom događaju jedino u situaciji ako je nakon tog događaja nastupio još neki drugi događaj koji je uz prethodni bio temelj izricanja preventivne mjere.

7. Utjecaj presuda Europskog suda za ljudska prava Tilocca protiv Hrvatske i Gabrić protiv te odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 29. ožujka 2018., broj U-III-5501/2018 na odlučivanje o oduzimanju oružja i streljiva u prekršajnim postupcima koji se vode zbog prekršaja iz Zakona o oružju („Narodne novine“, broj 63/07., 146/08. i 59/12.) odnosno Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana („Narodne novine“, broj 94/18.).

Ako je posebnim zakonom propisano obvezno oduzimanje predmeta, sud uvijek treba odlučivati sukladno čl. 76.a Prekršajnog zakona (*odluke Europskog suda za ljudska prava Tilocca protiv Hrvatske, Gabrić protiv Hrvatske i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 29. ožujka 2018., broj U-III-5501/2018*) te utvrditi je li postignuta pravedna ravnoteža između zahtjeva zaštite interesa Republike Hrvatske u smislu čl. 50. st. 2. Ustava Republike Hrvatske i čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i zahtjeva zaštite prava vlasništva.

8. Primjena čl. 3. Prekršajnog zakona kod stjecaja prekršaja

Kod stjecaja prekršaja, u situaciji kada je za jedno prekršajno djelo blaži stari zakon, a za drugo novi zakon, za svaki pojedini prekršaj primijeniti će se zakon koji je blaži za počinitelja.

9. Može li se okrivljeniku, u smislu odredbe čl. 145. st. 5. Prekršajnog zakona, u situaciji kada je propisno upozoren na svoja prava i obveze, poziv dostaviti putem oglasne ploče u slučaju kada prethodni poziv nije uredno uručen nego vraćen s naznakom obaviješten i nije podigao poziv ili da je nepoznat?

Kada je okrivljeniku uredno uručena obavijest iz čl. 109.a Prekršajnog zakona, a poziv se vratio s naznakom „Nepoznat“, poziv za sljedeće ročište se može dostaviti putem oglasne ploče, dok u situaciji kada se poziv vratio s naznakom „Obaviješten – nije podigao pošiljku“ treba u svakom konkretnom slučaju utvrđivati da li okrivljenik izbjegava poziv.